

Mūsų Lietuva

Jornal Lituano «NGSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$ 2,00

NR: 239 (4) SĂO PAULO — BRASIL — 1954 M. SAUSIO MĒN. — JANEIRO 23 D. VII METAI

Didžioji SĂO PAULO diena.

Sausio mėn. iš 24 į 25 d., vidunaktį, bažnyčių varpų skambėjimas iškilmingai praneš miesto 400 metų jubilėjaus pradžią, jubilėjaus, kurio iškilmės truks išties 1954 metus SĂO PAULO Miesto VAR DAS. Kai kun. Anchieta, jezuitas, prieš 400 metų, per tropikų miškus ir arti vieno kilometro kalnynus, pilnus pavojingų žvėrių, prasiskynė sau kelią, atvyko į vietą, kurią dabar vadiname Pateo do Colegio ir atlaikė mišias, buvo 25 d. sausio mėn., Katalikų Bažnyčios paskirta šv. Povilo Apaštalo atšvertimui pažymėti. Naujojo pasaulio apaštalas kunigas jezuitas Anchieta, šiai naujai vietai ir davė šv. Povilo, portugaliskai «Săo Paulo» vardą.

Kaip visam kontinente, taip ir Săo Paulo apylinkėse buvo indijonų. Tačiau šie indijonai buvo vieni iš pačių taikingiausių, baltosios rasės atstovų neužpuolėdavo ir nežudėdavo, net jiems mielai talkindavo. Deja, vėliau įvairūs eksploratoriai atvykusieji iš Europos aukso bei brangiųjų akmenų ieškoti, pradėjo žiauriai elgtis su indijonais, juos išnaudoti, paversdami tikrais vergais. Kaip žiaurumo ir išnaudojimo faktą užtenka paminėti sunaikinimą Paragvajuje jezuitų įkurtų indijonams redukcijų, kur tvarka ir gyvenimas buvo tikrai socialiskai sutvarkyta, ko šiandien gali pavydėti nevienas kraštas socializmo gerbėjas. Bet S. Paulo «bandeirinkai» pavertė viską griuvėsiais, indijonus paėmė belaisvėn kaipo vergus. Veitui buvo jezuitų pro testas.

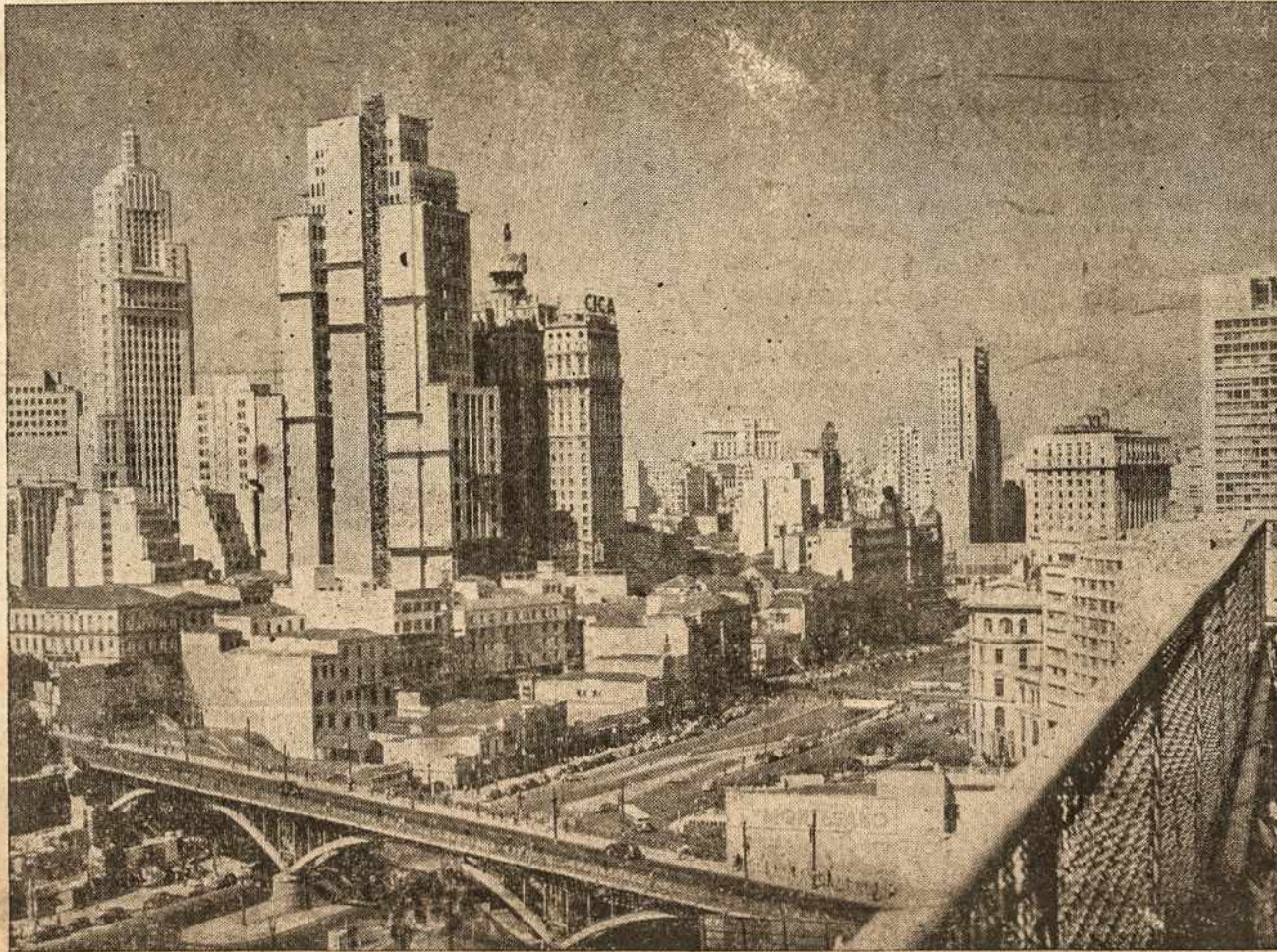
Šiandien S. Paulo miestas yra visos Brazilijos pasididžia vimas ir krašto ekonominė tvirtovė. Gyventojų skaičiumi, arti trijų milijonų, jau pralenkia krašto sostinė Rio de Janeiro. Federalinė vyriausybė didesnę dalį visų pajamų, su renka iš S. Paulo miesto ir estado.

S. Paulo miestas šiandien turi du universitetus valstybinių ir katalikų, kurių kairieji fakultetai, pav. medicinos, yra lygūs patiems geriausiems pasaulio fakultetams. Miestas ypatingai smarkiai ūgtelėjo po pirmo pasaulinio karo.

Săo Paulo miestas yra centras visos P. Amerikos indus trijos. Prie S. Paulo miesto į saugimo nepaprastai daug prisideda Santos uostas, per kurį išvežama didesnė dalis Brazilijos kavos, vatos ir kt. Gyventojų atžvilgiu S. Paulo miestas yra lygus visiems kitiems milijoniniams kitų kraštų miestams. Miesto gatvėse sutiksi įvairių tautų žmonių. Vyraujantis elementas yra italai ar jų ainiai. Ir lietuvių S. Pauly paskaitoma virš dešimties tūkstančių.

Săo Paulo miestas yra greičiausiai augantis miestas pasaulyje. Numatoma, kad, gali priaugti už kokio desėtko metų arti penkių milijonų gyventojų.

Gali tapti pačiu didžiausiu P. Amerikoje, pralenkiant ir Buenos Aires, miestą.

Săo Paulo miesto centras — čia telkiasi didžioji komercija bei bankai.

Berlyno konferencija

kaip paskutinės žinios praneša, tikrai įvyks ir truks apie tris savaites Šiuo laikotarpiu sąjungininkai nori patirti tikrąsias Kremliaus diktatorių nuotaikas bei planus. Kokių nors didesnių vilčių nededa, nes iš praktikos žino, kad nedarant rusams nuolaidų, nieko nepasiekama. Rusai beabejo konferencijoje iš kels ir komunistinės Kinijos dalyvavimą, kaip penkto «didžiojo», tačiau vakarų sąjungininkai yra nusistatę su klausimu ne nediskutuoti. Konferencijos pradžia 25 d. sausio.

Korejoje

Sausio mėn. 23 d. visi karo belaisviai, šiaurės korejiečiai ir kiniečiai atsisakiusieji grįžti į savo komunistišką tėvynę, bus išlaisvinti. S. Korejiečiai pasiliks pas pietų korejiečius, o kiniečiai vyks į Formozą, pas Čankaičeką.

Bus paleisti laisvėn 22 tūkst. tančius, tai nenorinčių grįžti į komunistinį rojų, skaičius sieks arti 50 tūkstančių.

PRANCŪZIJOS AFRIKOJ NERAMU.

Paskutiniu metu Afrikoje, prancūzų kolonijose pasireiškė neramumų, kurie veda prie išlaisvinimo iš prancūzų globos.

Indokinijoje

prancūzai paskutinėmis dienomis sudavė didelį smūgį komunistams ir atsiėmė visas pozicijas, kurias buvo praradę.

čiają poziciją». Kalbėdamas viešame studentų susirinkime, gynė ideją «trečiosios pozicijos», kurią dabar Argentina užima. Jis pareiškė, kad nenori prieiti prie kolektivizacijos.

Iškilniu programa.

Vidunaktį suskambės bažnyčių varpai. 8 val. bus šventinama katedra ir laikomos iškilmingos pontifikalinės mišios dalyvaujant aukštiesiems svečiams. Po pietų bus paradai. 18 val. Pateo do Colegio aikštėje Rio de Janeiro kardinolas atlaikys mišias, kuriose dalyvaus oficialūs atstovai ir visuomenė. Mišios kaip tik bus laikomos toje vietoje, kur pirmą kartą įsikė Brazilijos atradėjas kun. Anchieta.

— Rio de Janeire kalbama kad ateinančių rinkimų metu Rio de Janeire į senatorius bus išstatytas buvęs prezidentas Dutra.

Darbininku saskrydziai.

S. Paulo darbininkų federacijos vykdydamos sausio mėn. 12 d. Rio de Janeire nutarimus, sausio mėn. 27 d. šaukia masinius darbininkų susirinkimus dėl salario minimo. S. Pauly toki darbininkų susirinkimai yra numatyti Ypirangoje, Belem, Lapeje ir miesto centre. Šiuose susirinkimuose norima gauti pritarimą iš darbininkų numatytam salario minimo.

Salario minimo yra numatytas nuo 1800 kruzeirų ligi 2300 kruzeirų, žiūrint kokioj estado zonoje gyvenama.

Beabejo svarbu darbininkams būti vieningiems, dalyvauti susirinkimuose savo teisėms ginti, bet taipgi svarbu laikytis tam tikro atsargumo, kad darbininkų būvio pagerinimo vardu nebūtų panaudota politikai. Todėl reikia didelio atsargumo, kad išvengtų nemalonumų. Policija apie šiuos darbininkų susirinkimus nėra išleidusi jokio pranešimo.

— Spauda rašo, kad sausio mėn. 23 d. bus išstatytas oficialus kandidatas į S. Paulo gubernatorius.

dė gruodžio mėn. pabaigoje.

Italija nauju rinkimu isvakarėse?

Italijoje sudaryti vyriausybė sunkiai vyksta, nes krikščionių demokratų partija neturi parlamente daugumos atstovų, kad galėtų Fanfani sudaryti vyriausybei gauti pasitikėjimą. Reikia atsiremti į kitas mažesnes partijas iš dešinės, ar iš kairės. Plačiais koaliciniais pagrindais neįmanoma sudaryti vyriausybės, nes pavyzdžiui monarchistai niekad neras bendros kalbos su socialdemokratais. Faktinai Italijos politika turi priklausyti nuo mažumos balsų, kas žinoma negali patenkinti vyriausybės.

Iš susidariusios padėties išeitis tik viena. Paleisti dabartinį parlamentą ir skelbti naujus rinkimus. Šis klausimas yra svarstomas politinių partijų susirinkimuose ir spaudoje. Ir jei Fanfani sudarytoji vyriausybė negaus pasitikėjimo parlamente, tai beveik tikra, kad bus paskelbti nauji parlamento rinkimai.

Italija savo politiniu nepasitovumu seka Prancūziją, kas yra labai nenaudinga šiandieninėje politikoje.

— Vokietijos ministeris pirmininkas Adenauer kovo mėn. lankysis Graikijoje ir Turkijoje.

— Amerikos komercijos ministeris Sinklair Veeks nedaug leidimo vienam biznieriui parduoti sviestą Rusijai.

-- Peronas kalba apie «tre

jos, bet taip pat nenori pasilikti individualizme, nes šie du kraštutinumai netinka pažangiai visuomenei. Trečioji padėtis yra dinamiska, atstovaujanti naują filozofijos supratimą.

Brazilijoje.

Dideli svečiai Săo Pauly.

Sausio mėn. 25 d., kai S. Pauly miestas švęs 400 metų sukaktį, atvyks daug svečių. Jų tarpe respublikos prez. Getulio Vargas, Rio de Janeiro kardinolas Dom Jaime Camara ir kiti.

AR JAU ŽINAI,

kad sausio mėn. 30 d. Vila Zelinon atvyks RADIO NACIONAL artistai,

kurie gimnazijos salėje išpildys įdomią programą. Pelnas bus skirtas bažnyčios remonto darbams. Nelauk paskutinės dienos išgyti pakvietimo, nes nuo salės darų gali prisieiti grįžti atgal.

Pakvietimus galima išgyti «M. Liet.» redakcijoje, klebonijoje, V. Tjunelio bare, Juozo Masulio bare (Ciclames ir Roseiras gatvių kampas) P. Jateikos bare rua da Mooca 416, Brolių Ranieri (Čičilių) pilstytuvė (Rua Nove 4)

Prie įėjimo nebus galima gauti pakvietimų. Reikia jais apsirūpinti iš anksto.

Aplinkos reikšmė tautiniam būdai ir auklėjimui

Iš V. Čižiūno «Tautinis Auklėjimas Šeimoje»

Visa, kas žmogų supa iš arti, sudaro jo gyvenamąją aplinką. Toi aplinka turi du stambius bruožus: gamtinį ir kultūrinį. Kitaip sakant, žmogus gyvena dvejojoje, gamtinėje ir kultūrinėje aplinkoje.

Gamtinė aplinka sudaro patį kraštą, jo klimatas, augmenija ir gyvija. Tauta, istorinio likimo įkurdinta kurioje pasaulio šalyje, išgyvena į savo gamtinę aplinką, prisitaiko prie jos ir pamilsta ją.

Kalbant apie žmogaus ar net visos tautos prisitaikymą prie geografinių ir gamtinių krašto savybių, reikia turėti galvoje ir tą faktą, kad pats žmogus taip pat yra savos gamtinės aplinkos kūrėjas. Mat, žmogus gyvena ir veikia kitai, negu jo gamtinės aplinkos augmenija ir gyvulija. Jis turi sielą, jis gali mąstyti ir daryti vienokius ar kitokius sprendimus. Žmogus keičia savo veiklaus dėmesio kryptį, savo paties ar visos žmonių bendruomenės reikalų verčiamas. Taip kinta gamtinė aplinka, kai pavyzdžiui žmonės iškerta miškus, nusausina balas, nutiesia kelius, pastato tiltus, kai negyvenamuose, ar mažai gyvenamuose plotuose išauga miestai su dešimtimis ar šimtais tūkstančių gyventojų.

Tačiau, kaip paskiras žmogus, taip ir visa tauta neišvengia stipraus gamtos poveikio charakterio formavimuisi. Tie patys kalnai ar plačios lygumos, neižengiami miškai ar plačios stėpės ir dykumos ilgais šimtamečiais ar net tūkstančiais metų, vienu ir tuo pačiu būdu pastoviai veikia ir tebeveikia Alpių šveicariją, tirolietį, vokiečių, ukrainietį, Sibiro tungusą ar Sacharos tvaregą, kaip ir plačiosios jūrų erdvės formavo ir tebeformuoja anglo ar norvego tautinį charakterį.

Negalima nutylėti ir istorinio likimo, vienoms tautoms

vienu, kitoms - kitu būdu lėmusio kaimynystę, gyvenamosios erdvės ribas, karinius bei politinius laimėjimus ir pralaimėjimus, taip pat ir kultūrinės įtakos. Tas likimas dėjo ir tebededa savo antspaudą visų tautų charakterio bruožams.

Žemdirbių lietuvių tauta, su silyvenusi su savo ne taip jau turtinga, lyginant su kitais pasaulio kraštais, gamta, iš jos daug ėmėsi sau dvasios peno ir įkvėpimo dainoms, pasakoms, mįšlems ir kitokiai tautosakai sukurti.

Kokioje kitoje pasaulio šalyje būtų gimę tokie dainių žodžiai kaip «žalioj lankelėj» yra daug grėbėjų, vai nėra, nėra mano mylimos, arba išbėgo iš Rusnės kiemo du jaunu žvejytėliu? Kokia kita pasaulio gamta būtų formavusi tokį lietuvių būdą, kad

Dažnai miške lietuvis, ko

[verkia nežino.

Ė tiek junta dažniausiai, kad

[širdis neskaudžia,

Ė tik pilna pajautų labai ra-

[miai graudžia,

Ir lyg ramos žemė gais at-

[gaivinta,

Ir lyg rasa per veidą aša-

[rėlės krinta.

(A. Baranausko «Anvksčių

[Silelis])

Kokio kito krašto, ypač kitų žemynų, gamtoje žmogui «atsidusus krūtinė lyg giria linguoja,» o iš glaudaus su ja bendravimo «šventos pajautos iš to giesmės imas?»

Lietuvis myli savo tėvynės žemevaizdį, myli jos dangų, dažniau pilką, negu žydrą. Lietuvis gimtoji žemė, jos gamta ir dangus veikė jo būdą daugelį amžių vienodai ir pastoviai. Surinkę tūkstantį lietuvių į vieną vietą, pastebime jų elgsenoje, kalboje tam tikrų bruožų, gerokai skirtingų nuo tų, kuriuos pastebėtume tūkstančio lenkų, tuksantio italų, tūkstančio anglių susirinkimuose. Tie ben-

dri vienos tautinės grupės charakterio bruožai atstovauja tautiniam charakteriui. O jis yra savos geografinės ir gamtinės aplinkos (pridurkime: ir

Savo mokyklos, savo spauda, savas teatras, savi praeities paminklai tiek pastatuose, bei aikštėse, tiek ir muzėjuose - visa tai yra pačios tautos su

lormuojančių mūsų asmens būdą ir visos tautos charakterį. Susidaro sovotiškas poveikių ratas: žmogus ir tauta gauda daugybę poveikių iš savo geografinės bei gamtinės aplinkos, keičia ir derina savo reikalavimų tą pačią gamtą, kuria tuo būdu medžiaginę kultūrą, tos kultūros pagal ba plečia ir kelia savyje aukštesnę dvasinę kultūrą; kurios remuose vyksta nuolatinis tautos atsinaujinimas per priaugančias kartas. Pagaliau, sunku net surasti kurių poveikių (gamtinių ir kultūrinių) pirmumą visos tautos, paskiro asmens ir ypač vaiko dvasinei raidai.

B. D.

São Paulo vaizdas

istorinio likimo) padarinys. Gal kaip tik dėl tos mūsų aplinkos ir tokio istorinio likimo esame rimti, šalto būdo, nelepūs fiziniu atžvilgiu, bet ir gerokai lėti, per daug pasyvūs, todėl beveik visada ir visur vėluoją. Čia ne vieta nagrinėti mūsų tautinio charakterio savybėms. Pakanka pasisakyti, kad turime jų teigiamų ir neigiamų. Jos susiformavo amžių bėgyje, jos formuojasi ir dabar. Mūsų galioje yra savęs pažinimas. Jis yra ir mūsų pareiga. Bet toji pareiga nesiriboja tik savęs pažinimu: mums ypač svarbu perduoti vaikams tai ką esame paveldėję iš tėvų.

Kol tauta gyvena savo prigimtoje aplinkoje, jai ta aplinka padeda anklieti jaunasias kartas. Tas auklėjimas vyksta savoje gamtinėje, ir kas svarbiau, savoje kultūrinėje aplinkoje.

Kas yra ta kultūrinė aplinka? Tauta, būdama šeiminingė savo žemėje, kuria ne tik medžiagines gėrybes bet ir dvasines. Tų dvasinių gėrybių lobiai yra sava tautinė literatūra, savas menas ir mokslas, visa tai ką sukuria žmogus savo jausmais bei protu ir išreiškia gyvu bei rašytu žodžiu, paveikslais ir skulptūra, muzika, šokiu ir panašiai.

kurtoji kultūrinė aplinka. Ji yra, tartum, oras, kuriuo kvėpuoja ne žmogaus kūnas, bet jo dvasia. Tą «orą» mes dažniausiai vadiname dvasios peniu; nejučiomis ugdančiu ir

Vytautas Kastytis

Ne Amžinai

Iš kiekvieno žiedo
Būtės medų renka,
Mums tiktai paliego
Ir širdis ir rankos.

Tarp žalių pagojų
Pavergtoj tėvynėj
Paklausyk, mylimoji,
Ką berželiai mini:

— Po audros saulutė
Dangumi ateina
Ir tamsesnę būtį
Šviesesne atmaino.

Tenustoja užę
Viesulai ant kelio,
Pasikeis dalužė
Pavergtoj šalėlėj!

Trondheim, 45.9.7.

Kaip jie mus sušaudė

Pulk. J. Petraitis

(Tąsa)

Čia, prie tos upės, išėjome gal pusantros valandos. Paskui pasigirdo pora šūvių, komanda stot, «skorėj, skorėj», eilėmis po keturis į plentą. Man begulint taip sustingo kojos ir taip jas skaudėjo, kad aš visai nebegalėjau jų pajudinti. Bet mylimųjų draugų, Stasiuko J. ir V. pakeltas nuo žemės, pasikabinęs, ant jų rankų, su didžiausiu skausmu, dantis sukandęs, pradėjau jas vilkti pažemiu. Aukštytyn pakelti jų negalėjau nė vieno centimetro. Lygiu plentu eiti kur kas lengviau, negu kupstuota pieva, nes nereikėjo kilnoti kojų, užteko jas, visu svoriu pasikabinus ant draugų rankų, tik perstatinėti vis pirmyn «O jūs brangūs draugai, - manau sau: - jums patiems taip sunku keliauti, o čia dar ir mane turit tempti, geriau mane čia paliktumėte».

Jau visai temstant, priėjome didelį mišką - pušyną, į kurį mus visus suvedė kairėj plentą pusėj, lėpė išsirikiuoti eilėmis po trisdešimt žmonių

arti vienas kito, sėsti, nekurtėti ir nekalbėti. Tą visą po pušimis sėdinčią žmonių minią enkavedistai apsupo ratu. Jie taip pat susėdo, atstatę į mus savo automatinius šautuvus. Kiek tolėliau nuo mūsų iš anksto jau stovėjo tankai, šarvuočiai, sunkvežimiai, kulkosvaizdžiai ir artilerijos pabūkliai. Pradėjus kam nors kilnoti iš vietos, enkavedistai iš savo automatų tuojau paleidžia visą seriją šūvių viršum mūsų galvų, todėl judėti mums buvo labai pavojinga. Kiek pasėdėjus, visiškai sute mo, ir mums buvo įsakyta gulti tose pačiose vietose, kur sėdėjome.

Tą dieną nuo Minsko iki čia mes atžygiavome keturias dešimt penkis kilometrus. Kilometrai čia sužymėti gražiai tašytais keturkampiais akmenų stulpais. Tarp tų didžiųjų kilometrinų keturkampių stulpų kas du šimtai metrų pastatyti mažesni tokie pat keturkampiai akmenų stulpai kurie rodo metrų skaičių. Mat, tas plentas buvo rengiamas autostradai. Apie trisdešimt kilometrų nuo Minsko Mogile

vo kryptimi jau meksfaltuotas, toliau paruoštas meksfaltuoti.

Nors naktis buvo ir gan vėsi, bet mes, sugulę ir prisiglaudę prie vienas kito, visi labai greit sumigome. Greit sumigome, bet greit, vos švisti pradedant, pabudome, nes labai sušalome, ypačiai tie, kurie neturėjo paltų ir kurie visiškai buvo vienmarškiniai. Man nebuvo per daug šalta, nes susivyniojau į palatą. Vieną šoną man gerai šildė vienmarškinis gudas, kurį buvau priglaudęs po tuo pačiu palatu.

ŠAUDINĖJIMAI NESILIAUJA

Mane labai erzino tie jų prakeikti šūviai truputį giliau miške jokios paliovos per visą naktį. Jie man atrodė labai įtartini. Gali būti, buvo ir bandančių bėgti, bet tada šūviai turėtų skardėti čia pat, prie mūsų gulinčios žmonių masės. Dabar gi jie girdėti vis toje pačioje pusėj, kiek giliau miške. Negali būti, kad nakties metu būtų daromi šaudymo pratimai! Man vis atrodė, kad jie, gal būt ima iš mūsų gulinčiųjų žmones ir veda giliau į mišką, norėdami sumažinti tam tikrą žmonių skaičių. Vieną, aš pats mačiau, enkavedistą vedantį mišką, bet tai buvo gan atokiai nuo

manęs - negalėjau suprasti: gal jis savo reikalais prašėsi. Aš gulėjau vienam žmonių krūvos pakraštyje, iš plento pusės. Kas darėsi kitam gulinčiųjų krūvos pakraštyje, giliau miške, negalėjau pamatyti.

Truputį prašvitus, pasigirdo komanda kelti. Susėdome labai drebėdami, nes pakilus nuo žemės, kuri jau mūsų kūnų buvo šiek tiek sušildyta, pasidarė dar šalčiau. Be to, saulei tekant, oras visada atrodo šaltesnis. Dabar liepė mums susėsti grupėmis po dvidešimt žmonių ir kiekvienai grupei davė po vieną kepaluką (2kg) duonos, iš kurio besidalydami kai kurie gavom, galima sakyti, po vieną kąsnį, o kai kurie ir visiškai negavome. Aš taip pat negavau, nes atsiūriau ne savųjų žmonių grupėje.

Baisia nusigandome pamatę, kad mūsų visų mylimas pulkininkas J. Škas, kuris visą laiką tik mumis rūpinosi, dabar jis pats sustingęs guli ant žemės, kaip negyvas. Čia gyd. M-jus ir kiti pradėjo jį trinti, masažuoti, kaip įmanydami, gaivinti. Gal po pusvalandžio laiko pagaliau pavyko jį mums atgaivinti.

Mūsų enkavedistai pavalgę pusryčių - mėsos konservų iš

skardinių dėžučių su duona, ir saulei tekant vėl pradėjome tą pačią sunkią mums nežinomą kelionę tuo pačiu plentu. Vėl viskas taip pat, kaip vakar: «Skorėj, skorėj», «netostavaj», voros gale nuolat girdėti įkyrus revolverio šūviai «pach-pach» ir tas pats troškulys mus tebekankina. Apie kavą mes nebesvajojame, tik duokit mums vandens atsigerti! Iš nakties mano kojos dar daugiau pablogėjo, vos dantis sukandęs begaliu jas pajudinti. Šiandien mūsų savo jėgomis nepaeinančių skaičius dar padaugėjo: prisidėjo pulkininkas J. Škas, kuris vakar dar kitus vedė, p. L. ir kiti. Jau ir mūsų stiprioliai - Stasys ir Jonas - atrodė labai pavargę, o dar jiems ir kitus ant rankų reikia tempti. Broliai kunigai - Pranas ir Antanas - tuo tarpu dar gana stipriai laikosi ir mane dar pavadėja. Petras K. eina basas, pusbačiais rankoje nešinas, sakosi dar labai toli galįs keliauti, tik kad jam kas duotų vandens atsigerti. Tik mūsų profesorius K. nieko ne paisydamas eina ir tiek.

Maždaug, po valandos laiko miškas pasibaigė. Prasidėjo raistas. Karklų krūmokšniais apžėlusio raisto viduryje priėjome upelį. Kai perėjome ap

Halina Mošinskiene

Didysis Taikos Daktaras

Praeitų metų Nobelio premijos laureatai tik trumpa žinute buvo paminėti mūsų spaudoje. Norėčiau skaitytojus supažindinti su vienu iš jų, būtent - daktaro Alberto Šveicerio asmenybe. Todel pasiremdama vokiečių ir prancūzų šaltiniais, bendrais bruožais atpasakosiu apie žmogų - idealistą, gal būt unikumą šių dienų gyvenime, kuris savo asmenyje įkūnija krikščioniškąjį idealą ir per tikėjimą, muziką ir gerą širdį pasiekė garbės apvainikuotos Nobelio laurais.

Lambarene - mažytis civilizacijos centras, sukurtas daktaro Šveicerio, randasi tarp nepereinamų ekvatorialinių miškų. Štai čia, daktaras Albertas Šveiceris priėmė jam pasiūstus sveikinimus Nobelio premijos laimėjimo proga.

Šių dienų Lambarene miestas smarkiai pakeitęs savo charakterį. Šiaudinių pirmųjų šių lušnelių vietoje, randasi 200 lovų ligoninė, leprozorijumas ir pastatai cementiniais

pamatais ir toliniais stogais. Ant mažos kalvelės už ligoninės pastatų - gyvenamosios būstinės asistentų europietiško personalo pravažiuojančių svečių. Daktaro Šveicerio (vyriausio direktoriaus) namas niekuo nesiskiria nuo kitų gyvenamųjų namų. Tik nakties metu iš tų namų pasklis ta dieviška muzika, nuslopinama džiunglių nakties triukšmą: čiabuvių «tamtam» garsus, didžiulių varlių kurtinančių kvarkimą, raupsuotojų dejavimus ir tolimus tropikinės audros griaustinis. Albertas Šveiceris groja Bacho kompozicijas, kaip jų dar niekas nėra grojęs ant seno pianino, kurį prieš keturiasdešimt metų jam padovanojo «Bacho draugija» Paryžiuje. Tai buvo tada, kada nepalyginamas virtuozas 1913 metais nutarė panaudoti visas jam Dievo suteiktus talentus žmonijos labui, kad senatvėje galėtų be gailėsčio ir gėdos žiūrėti į savo prabėgusį gyvenimą.

Jo šūkis: gerbti gyvenimą!

Neužtenka pasislepti Afrikos džiunglėse, kad kukliai tarnaujant pabėgti nuo žmonių akių. Garbė nuo kurios A. Šveiceris bėgo - jį sekė. Septyniadešimt devintaisiais gyvenimo metais gauta Nobelio premija tėra aukščiausias pagerbimas jo asmens. 1928 m. Frankfurto mieste jam su teikė Goethės premiją. Jungtinės Amerikos Valstybės praminė jį, už jo plačią universalų išmintį, «didžiausiu pasaulyje žmogumi». Kada 1949 m. daktaras Šveiceris atvyko į Ameriką, kad dalyvauti Aspen (Colorado) Goethės mirties minėjimo konferencijoje, jo kelionė buvo triumfališkausia, kokia kada nors teko matyti. Jo «uždarbis» siekė 2 milijonų frankų ir buvo skirtas leprozorijumo pastatymui.

Šiandieną yra plačiai žinoma jo biografija, jo medicinos, filosofijos, muzikos kritiko ir virtuozo darbai. Žinoma taipogi, kad jis rašė apie Bachą, Goethę, Šv. Povilą, Jėzų, moralę ir civilizaciją. Yra net sukurtas filmas iš jo gyvenimo, pavadintas: Jau vidurnaktis, Daktare Šveiceri, «kuris padarė populiariu jo (pabaiga 4 pusl.)»

Stasys Santvaras

Vakaras

Su debesim atplaukia vakaras į pirkį,
O kas anapus vakaro - ar tu žinai?
Praeina žmonės, nuovargy ir prakaitu sumirke,
Žaliuoju Nemunu nusiiria laivai...

Tamsoj, baugioj tamsoj visi panyra:
Ir saulė, ir žmogus, ir upių mėlyni krantai -
Varnai sudrumsčia girių erdvę tyrą,
Kodėl, dangau, kodėl, mėlyne, dar nesiblaivai?

Yra knyga. Ir knyga tą regėjom:
Kiekvieno ten pradžia ir pabaiga.
Žydriųjų kudrų gūbėm ir aukšties tarėjam
Ten gali parašyt: Per puikus tapote staiga!

Ir taip, o rausvagalvi dobilėli,
Palinksi tu po dalgio ašmenim...
Tačiau ne vieną kart Aušrinė kėlė
Ir ne viena žolė prasikalė ties kelio akmenim...

Prie vario vartų, prie tų deimanto langelių
Ir vėl atgis vaiki laukų gėlė...
Vadinsim ją tikru vardu, gražiausiu tarp žolelių,
Jinai - seno; pily per amžius budinti tėvų vėlė...

— Batai maži? Pakeiskite didesniais, - siūlė vaistininkas.
— Mėginau. Ir anie skauda na padus.

— Tamsta keistas! Batai maži ir eini į vaistinę. Eik pas šiaučių!

— Man rėgis, tamsta būs keistas. Skauda kojas - pas šiaučių. Jei skudėtų galvą, turėčiau eiti pas keurniką? Taip išeina pagal tamstos protavimą.

— Aišku. Jei kepurė būtų per maža, kepurininkas duotų didesnę.

— Bet as kepurės nevarčiau, - spyrėi Toks.

— Kepurės ne, bet batus vartoji?

— Taip! Bet nemanyk, kad batus užsimovęs ant gaivos vaikštau.

— Vaikščiook kaip tau geriau, - erzinosi vaistininkas. - Aš jokių vaistų batams padidinti neturiu.

— Tai nušukėjo, - stebėjosi Toks. - Kas tamstos prašė batams vaistų? Aš juk sačiau, kad man kojos skauda, o jis mala ir mala. Tfu, toks vaistininkas!

Ponas Toks užtrenkė duris ir nuskubėjo kitur skaudamoms kojoms vaisto ieškoti.

Ponas Toks ir jo vargai

Ponas Toks užbėgo į vaistinę ir tarė:

— Dovanokite už sutrukdyimą. Norėčiau ko nors dėl kojų.

— Skauda? - paklausė vaistininkas.

— Taip, - atsakė Toks.

— Pūsles sutrintos?

— Ne. Batai per maži.

griuvusį seną medinį tiltą, mus nuleido nuo aukšto stautaus plento pylimo per šlapia durpėta balą, prie gan nešvaraus upelio pagirdyti. Kad ir drumzlinas buvo vanduo, bet mes labai patenkinti gėrėme tą brangų gaivinantį skystimą. - tai mums buvo labai geri pusryčiai.

Po pusryčių einame toliau ir vėl prieiname didelį mišką - pušyną. Man labai bašūs tie enkavedistai, kurie važiuoja viename sunkvežimyje. Jų tenai sėdi apie trisdešimt vyrų, kai kurie jų iš matymo pažįstami.

Ten sėdi ypatingieji enkavedistai, teisingiau, vyresnieji, nors jie irgi tokiomis pat eilinių kareivių uniformomis. Jie dėvi tokias pat tamsias mėlynas kepurės su raudonais lankais aplinkui, ant apykaklės priešakyje raudoną pailgą keturkampį ir tamsiai mėlynas kelnes su raudona siūle šonuose. Ten sėdi Kauno, Vilniaus ir Minsko enkavedistai, tarp jų vienas man pažįstamas lietuvis iš Kauno. Jie mus gaudė ir tardė. Jie nuolat mus stebi: čia jie mus aplenkia, čia vėl sustoja ir praleidami labai atidžiai žiūri į mus. Aš labai gerai pastebėjau, kad po kiekvieno tokio jų stovėjimo mus lydintieji enkavedistai keletą žmonių iš mūsų voros išveda «sutvarkyti». Vienas lydinių enkavedistų paima voroje einantį žmogų už rankos, išveda iš rikiuotės ir perduoda kitiems enkavedistams, sakydamas:

— Nado jėgo pristoti v p riadok. (Reikia jį sutvarkyti).

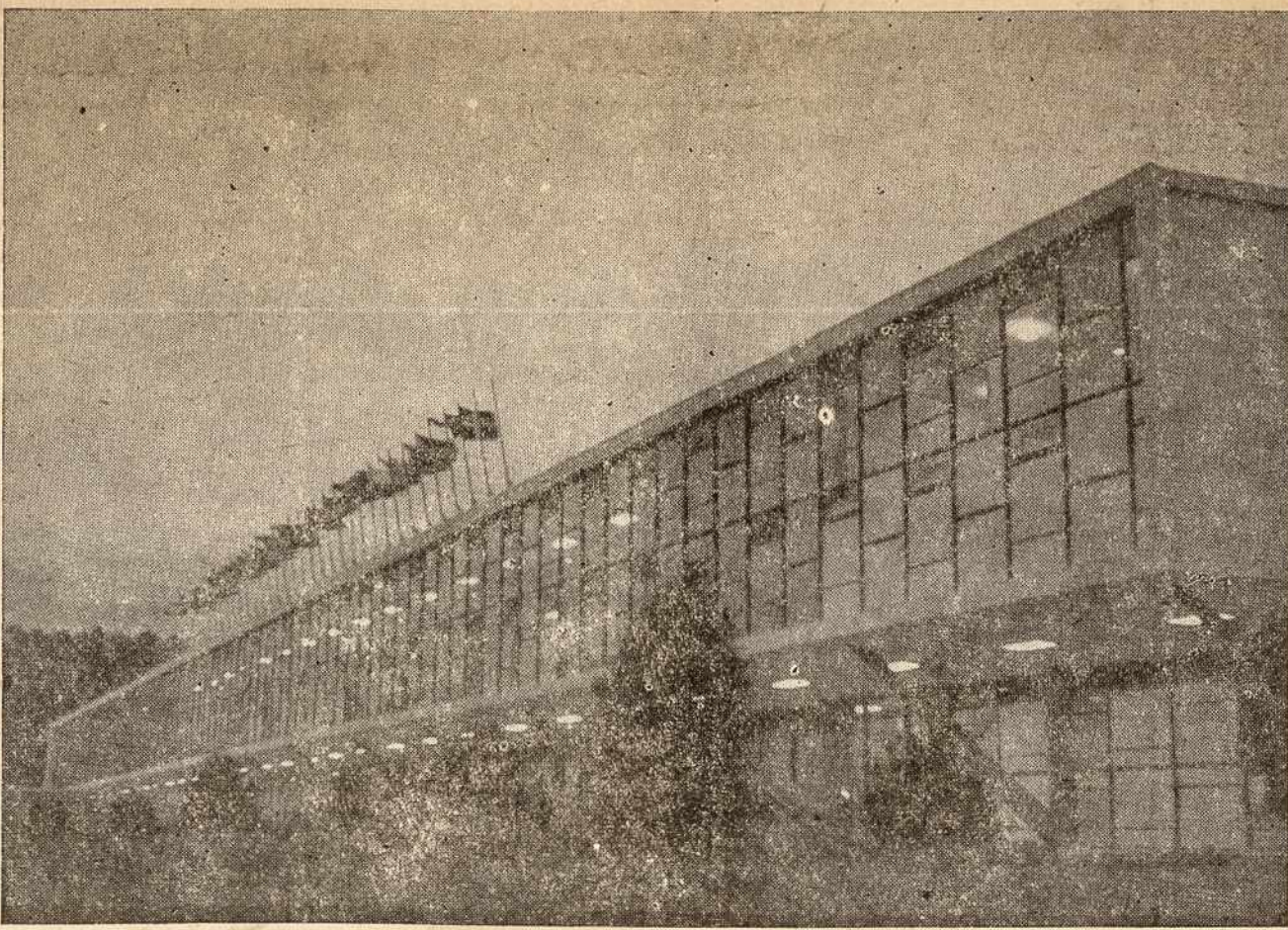
Paėmę tą žmogų, enkavedistai tik truputį pavedėja į mišką, ir tuojau pasigirsta du revolverio šūviai. Mačiau, kaip vienas toks žmogelis, kuris dešinėj voros pusėj, netoli mūsų ėjo, labai graudžiai verkdamas, griebdamas enkavedisto ranką bučiuoti, prašėsi, kad jį nevestų, bet jo verksmas nieko negelbėjo - jį išvedė, ir tuojau pasigirdo du revolverio šūviai.

Iki šiol mes buvom laimingi: iš mūsų Kauno grupės niekas dar nebuvo išvestas. Bet atėjo ir mūsų eilė. Enkavedistai įžiūrėjo ir lietuvių grupę dvi aukas. Išvedė Bronių B., kuris tuo laiku vedė p. L. ir spyrėsi prieš enkavedistą teisindamasis, kad reikia nepaieinantį žmogų vesti, bet

enkavedistas, paėmęs jį už rankos, vis tiek ištempė iš voros. Kitas enkavedistas tuo pat metu ištempė Juozą Z. Nebeatsimenu, koku būdu aš tuo pat metu su vedančiais mane vyrais gerokai atsilikau. Čia aš savo akimis mirkė, dešinėj plento pusėj, pamčiau vaizdą, kuris baisiai sujaudino mane. J. Z. su raudonu šalikū, kuriuo jis buvo kaklą apsirišęs, sėdėjo ant kelmo veidu į plentą. Prieš jį stovėjo enkavedistų grupė ir, matyt, kažin ką kalbėjo. Kiek dešiniau ir arčiau plento stovėjo B. B-as nugara į plentą. Staiga Juozas Z. pakilo nuo kelmo ir ėmė eiti toliau į mišką. Iš paskos jį lydėjo vienas enkavedistas, įrėmęs revolverį į jo pakaušį. Paėjęję koki dešimtį žingsnių, sustojo prie pušies. Tuo pat momentu į Juozo pakaušį enkavedistas paleido vieną pasakui kitą du revolverio šūvius. Mano Juozas, su kuriuo, jam gyvenant Alytuje, dažnai susitikdavau ir draugavau, tuo jau sukniubo. Gal tik porai minučių praslinkus, toj pačioj vietoj vėl pasigirdo tokie pat du revolverio šūviai, kurie, tur būt, nusinešė ir B. B no gyvybę. Juozo kameros draugai pasakojo, kad Juozas, dėvyniasdešimt trečioj kameroj sėdėdamas, daugiausia burdaves kortomis, kurios jam nuolat pranašavusios tolimą kelionę ir mirtį. Juozo mirties vaizdas taip labai mane sukrėtė, kad visiškai nebegalėjau pavilkti kojų.

Mūsų plentas apie penkiolika kilometrų eina gražiu pušų mišku. Labai gražios šimtmetės aukštos lieknos pušys vienoj ir kitoj plento pusėj. Tuo mišku eidami, čia vienoj, čia kitoj plento pusėj ir mūsų voros gale visą laiką girdime du revolverio šūvius. Tos lieknosios pušelės viską mato kas čia darosi, ir, tyliai ošdamos, tik savo žalias garbanotas galvutes linguoja. Ir iš ti krūjų, gal man tik taip atrodė, kad mūsų vora labai sutrumpėjo. Daug mūsų kelionės draugų šiame nepaprastai gražiam pušyne sulaukė amžino poilsio. Kad tik greičiau prieitume to gražiojo pušyno galą: eidami manome sau: jis mums labai daug gyvybių gali kainoti.

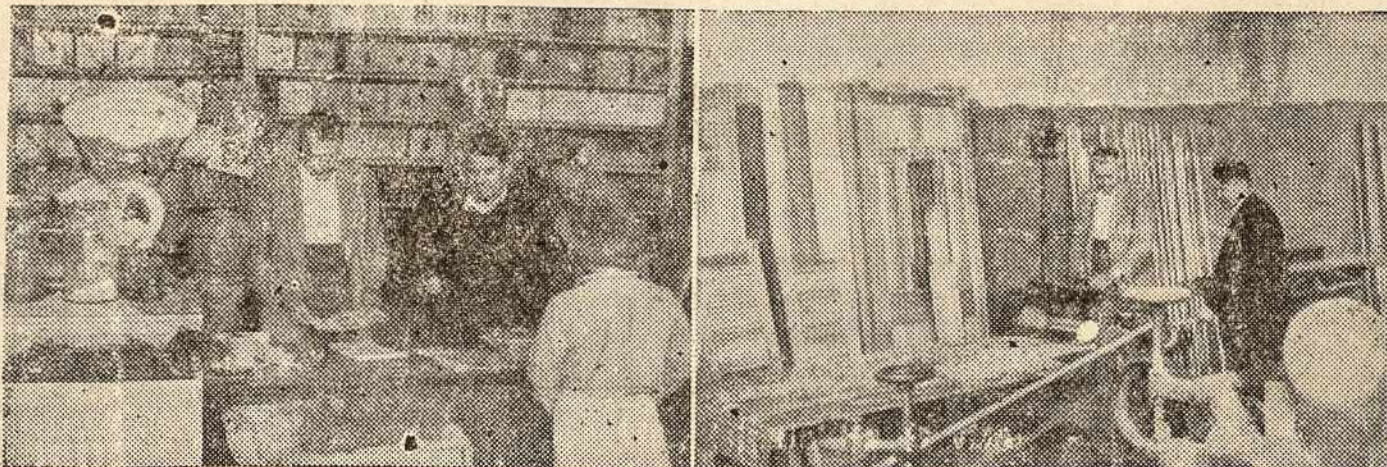
(B. D.)

Ibirapuera parke, Tautų Paviljonas skirtas parodomis ruošti: Šiuose rūmuose yra skirta vieta ir lietuviams.

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tiktai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

(pabaiga iš 3 pusl.)

aukštą stambų silueta, jo tan kius pasiūsičiusius ūsus jo «dvejopą» profilį (kartais panašų į Clemenceau, tai vėl į Nitsche), juoda kostiumą paveldėta, gal būt, iš tėvo pastoriaus, ir ta kilnia tarena iš kurios jis pats juokiasi.

Užgimęs nepaprastai silpnas, atrodė, kad jis neišgyvens. Tingus ir išsiblaškęs jaunystėje jis buvo praminas «svajotoju». Tačiau sulaukęs 20-ties metų Albertas Šveiceris tapo geležinės sveikatos, aukšto ūgio ir nepaprastos ištvermės darbe.

Trisdešimties metų amžiaus jis jau buvo Strasburgo universiteto profesorius, teologijos daktaras, garsus vargonininkas, žinomas humanistas, garsus pamokslininkas. Tačiau svajotojas budėjo. Svajotojas turėjo įgyvendinti sutartį. Dievas jam suteikė visas malones, iš kurių jis sėmėsi visą dvasinį turtą, dabar reikėjo pereiti į realinę tarnybą. Gyvenimą reikia gerbti - buvo jo žodis. Gerbiant gyvybę, reikia pirmiausia ją gelbėti ir reikia, kad meilės įstatymai pareitų į veiksmus, neužmigdami širdyse. «Yra tik vienas būdas tapti laimingu, sako jis, - rasti kitų laimę.»

Gyvenimas duoda nuolatinių galimybių parodyti paprastą žmoniškumą savo tarpe. Šypsena priešais sėdinčiam žmogui, gal ne viena išgelbėjo nuo savizudybės. Dažnai paprastas, draugiškas žvilgsnis yra, tarsi, pavienis saulės spindulys prasiveržęs pro tamsas, prie kurio svarbą mes patys gal būt, nenuovokiame.

Mes padarome blogą dėl to, kad mes nesuprantame ir ne turime užuojautos vieni kitiems. Kada mes savo artimą suprantame, jį užjaučiame ir jam atleidžiame, tuo pačiu

mes patys apsisivalome ir pasaulis darosi švaresnis. «Tai yra Dr. Šveicerio žodžiai iš gilaus gyvenimo patyrimo ir pažinimo žmogaus psichologijos.»

Albertui Šveiceriui patenka į rankas sąsiuvinys, kuriame kalbama apie «Misijos uždavinius Congo». Perskaitęs raportą jis žino, kur turi vykti. Bet juodiesiems filosofija nereikalinga. Pirmiausia reikalinga kūno priežiūra. Profesorius palieka katedrą ir sėdasi į studentų suolą. Studijuoja mediciną. Kad apmokėtų šešių metų studijų išlaidas, jis duoda muzikos recitalį Pa ryžiuje. Tapęs gydytoju, jis dar vienus metus studijuoja tropikinę mediciną ir tuo pačiu laiku ruošiasi ekspedicijai, duoda kitus recitalius, parašo knygą apie Bachą, rengia konferencijas, ieško paramos, kuri jam ateina iš Prancūzijos, Vokietijos, Šveicarijos.

Veltui jo gerbėjai stengiasi sulaikyti daktarą, kalbindami tęsti literatūrinę karjerą. 1913 metais Dr. Šveiceris iškeliauja į Gabon, prancūzų koloniją Afrikoje. Jis surenka 5000 dolerių (dviems metams pragyventi) nusivežą 70 dėžių ir savo gražų pianiną, kurio klavišais, kiekvieną vakarą be išimties bėga jo ilgi artistiški pirštai.

Keturiasdešimt metų jis turi kovoti su mišku, tūkstančiais pavojų, kurie džunglėse tykoja sugriauti kiekvienu momentu žmogaus darba. Tačiau savo tikslo jis pasiekia.

80-ties metų senelis, kuris vadovauja Lambarene ir šiandien nepakeitė savo gyvenimo būdo. Daktaras Šveiceris, kuris džunglėse įvedė civilizaciją, nenori girdėti apie progresą. Jis yra pionierius konservatorius. Ligoninė yra labai primityvi. Silpnesnieji ligonys guli ant lentų užkloti

antklodėmis, stipresnieji - ant grindų. Nėra vandentiekio, elektros, šviesos ir operacijos daromos prie acetyleno lempų. Vakarienes metu susirinkęs aukštesnis ligoninės personalas ir svečiai susėda prie stalų ant kurių stovi senovinės žibalinės lempos, skleidamos jaukia šviesą iš po žalių gaubtuvų.

Dr. Šveiceris yra vegetaras ir tesimašina daržovėmis, tačiau likusiam personalui tenka antilopių kepsniai, o svenčių proga seno Alzaso vyno.

Čiabuviai dirba gera valia. Dr. Šveiceris išlaikė senus metodus: jei ligonis yra priimamas, tai su juo ir visa jo šeima, kuri gyvena ligoninėje ir čia pat maitinasi. Atsilyginami tie žmonės turi prisidėti darbu, nes darbo įstatymas čia yra šventas. Gerbdamas čiabuvių papročius Dr. Šveiceris atsisako principaliai nuo visokių modernių įrengimų, kuriuos jam siūlo amerikiečiai, norvegai, šveicarai.

Kasdieniniame darbe paskenęs, jis randa laiko rašyti, groti fortepionu, o eidamas pasivaikščioti į miestelį ar plantacijas, jis svajoja ir tuo pat laiku stebi ir budi. Jo didybė glūdi tame, kad nežiūrint 40-ties metų atsiskyrelio gyvenimo, jis nepametė savo dvasinės giedros.

Iš viso pasaulio kraštu į Lambarene ateina maišais laišku ir daktaras į juos visus atsako savo ranka.

Jį vadina «didžiuoju daktaru» (Grand Docteur), bet ištikrųjų jis yra per daug kuklus, kad pamėgtų tą vardą. Jis gyvena, kaip mąstytojas, kuriam šios žemės tuščia garbė neturi reikšmės, Jis gyvena, kad skleistų gerį ir meilę, labiausia to pasigendantiu tarpe.

Turtingiausi krastai

Afrika	8,30%	2,6%
Siaur. Amerika	9,0	43,6
Pietų Amerika	4,3	3,2
Azija	53,0	10,5
Europa	16,6	27,3
Sovietai	8,1	11,0
Okeanija	0,5	1,5

Šiais metais įvykusiam Vašingtone tarparlamentiniame suvažiavime tarp kitų pranešimų buvo vienas, kuriame apskaityta, kiek kuriame žemės kontinente yra gyventojų ir kiek to kontinento gyventojams tenka visos žemės rutulio bendrų pajamų, kitaip sakant, kuris kontinentas yra turtingiausias.

Taigi 1950 visame pasaulyje buvo 5406 milijonai gyventojų. Per 50 paskutinių metų gyventojų skaičius padidėjęs 53%.

To viso gyventojų skaičiaus ir visų pajamų tenka atskiram kontinentui tokis procentas:

gyv. pajamų

Taigi gyventojų daugiausia turi Azija, bet gamyba didžiausia yra Šiaurės Amerikoje.

— Japonijoje šuniukas kainuoja 50., kačiukas - 30, o mergaitė arba berniukas gali ma nusipirkti už 22 dol.

Kiekvieną sekmadienį prie bažnyčios pas spaudos plaitn toja B. Šimkų galima gauti nusipirkti naujausių lietuviškų knygų bei laikraščių.

Nori patogioj, gražioj vietoj, pamary — Praia Grande isigyti žemės sklypą?

Neuzmirsk apsilankyti Suarão.

Ten yra elektra visose gatvėse įvestas vanduo. Yra viešbutis, restoranas bažnyčia, mokykla. O svarbiausia, kad prie visų šių pagerinimų kaina pusiau mažesnė, negu kitų šalia esančių sklypų.

Via Anchieta — nauja autoestrada eina skersai Vila Suarão. Taip pat yra ir geležinkelio stotis.

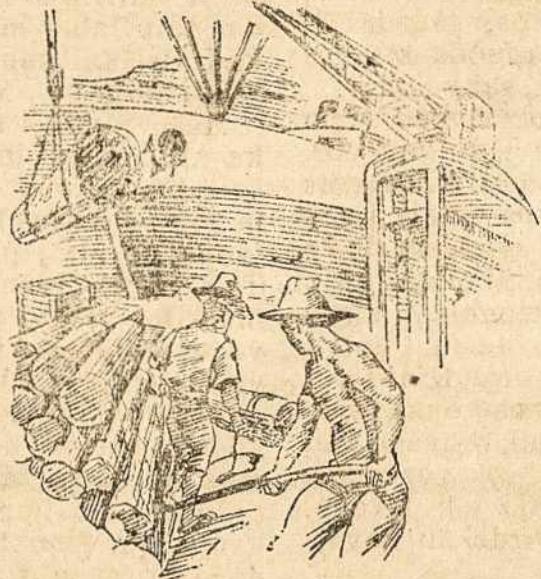
Daugiau informacijų «Mūsų Lietuvos redakcijoje».

Ar jau isigijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė»? Jej ne - nieko nelaukdamas kreipkis į Mūsų Lietuvos» redakciją.

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO J. L. Galinskas Ltda.

BALDŲ SANDĖLĪ. AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Madeiras do Brasil PERES & PRANAS LTDA.

Importação — Exportação
Raštinė: - Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110
Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265
Em Minas Gerais:
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71
Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros
Amadeu Cesar Machado - Nanuque, Minas

VIC-MALTEMA

PRODUTO DA CIA. PROGRESSO NACIONAL

VIC-MALTEMA

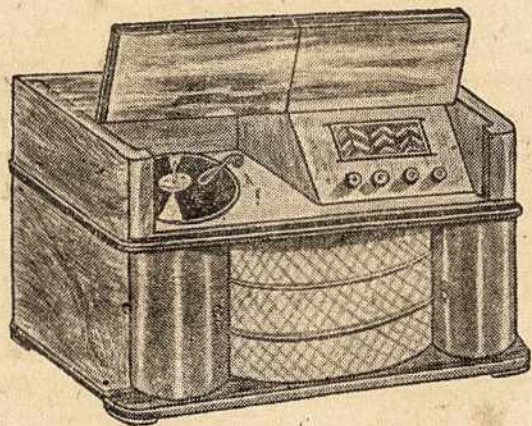
O alimento dos campeões

VIC-MALTEMA é vendido em latas de 2.500 gramas, 500 gr. e 250 gramas.

- Frio, Quente ou Gelado Sempre Vic-Maltema -

Sprindys & Cia

PARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITROLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip niekur kitur, prieinamiausiomis kainomis.
Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui

Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai

Naturalizacija, inventoriaus surašymas, išieškojimas skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvaymas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val. ir nuo 16,30 iki 19 val.

Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3.º — salas 306 - 310
(Senoji rua do Carmo ir kampas P-ça Clovis Bevilacqua)
São Paulo

MEKANIKOS DIRBTUVE

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai, vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms, langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės durys ir vartai, banguotos skardos durys pagal mastą.

Gaminami žibintuvai įvairiausių tipų. Daromi įvairių dydžių gražtai žemei gręžti. Pardavimas grynais ir išsimokėtinai.

LEONAS VARNAUSKAS

Telefonas (recados) 3-0707

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina
Avenida Zelina N.º 714 — (fundos)
Caixa Postal 4118 — São Paulo

Industria e Comercio de Calçados

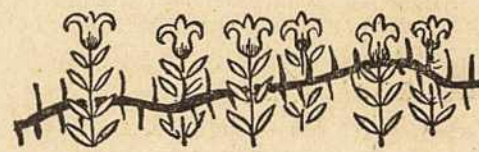

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719 -- São Paulo

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSŲ LIETUVA»

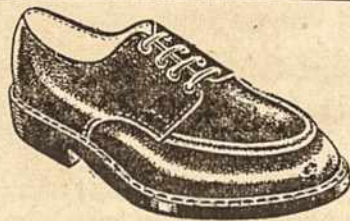
UM RECANTO PARA VOCÊ nas lindas praças do Jardim RIVIÉRA

JARDIM RIVIÉRA

Santo Amaro apylinkėje - nuostabus grožio gamta sveikas klimatas, tik už 18 klm. nuo Praça da Sé, geras kelias, tarp dviejų ežerų. Puiki proga dabar įsigyti žemės sklypą su mažu įnešimu ir ilgalaikiu išsimokėjimu — 100 mėnesių.

Reikalingų informacijų gauti tik pas vienintelį įgaliotinį šias žemes pardavinėti mūsų tautietį *Kazį Kmiliauskį*, rua Benjamin Constante 23, 1-o andar sala 6. Fone: 34-5914. Siokiadieniais iki 17 val. Sekamdieniais ir šventėmis 8-9 val. ryto.

Suinteresuotus nuveža ir parveža. Iš Santo Amaro eina autobu. sai Jardim Riviéra. Iš Socorro galima nuplaukti laiveliais.

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai, Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

JORGE MATELIONIS

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526
Fone 35-3260

Rua São Caetano, 510
São Paulo

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 275 — 7 AND. — SALA 73
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studioja "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidinti tamsiuose tonuose ir sepiu, spalvinimai aliejiniais dažais ir pastelev.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835 Caixa Postal, 3967
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 SÃO PAULO

Mūsų Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

— Kitą šeštadienį, sausio 30 d., įvyksiančiu Vila Zelinoje, bažnyčios naudai vakaru, susidomėjimas yra didelis. Programa išpildys Radio nacional artistai. Bus įvairūs bufetas ir linksma muzika. Vyriausias vakaro tvarkdariais yra broliai Sabbatino ir Mario Ranieri. Jiems mielai talkina Ant. Čipas, V. Tijúnėlis, J. Matelionis, M. Tamaliūnas, V. Jasiulionis, J. Vidmantas, F. Sespėde (Paquito), Br. Šukevičius ir eilė kitų, apie 20 tal kininkų. Staliukus galima užsisakyti išsigyjant pakvietimus.

— Šį šeštadienį Vila Zelinoje bus šliūbai: Petro Vytauto Bareišio su Aldona Kuzmaite, Alfonso Kublicko su Luiza Cossilobi. Kitą šeštadienį sumainys žiedus Walteris Bacevičius su Birute Gezevičiūte, Julius Mekšėnas su Aldona Drobelyte.

— Sausio mėn. 23 d. atvyks ta į S. Paulo iš Amerikos seselių pranciškiečių viršininkė Motina M. Loyola. Tuo pat laivų į Buenos Aires vyks seselių Kazimieriečių motina viršininkė aplankyti seselių Kazimieriečių dirbančių Buenos Aires mieste.

— Sausio mėn. 31 d. Bendruomenės choras yra pakviestas dalyvauti Moinho Velho parapijos bažnyčios bokšto šventinimo apeigose. Giedos dvejais mišias, 10 ir 18 val.

— Ateinantį pirmadienį sausio mėn. 25 d. 15 val., Vila

Zelinos bažnyčioj, tarp kitų gaus vienuolės abitą ir pradės novicijata, buvusi L. K. Bendruomenės choristė Stasė Kamantauskaitė. Iškilmių metu giedos Bendruomenės choras.

— Bažnyčios lubų pertvarkymo darbai eina priekini. Medžio darbus, prižiūrint dalininkui Ant. Navickui atlieka Vacius Nanartonis ir Augustinas Žemaitaitis. Po kokio dešėto dienų bus užkaltės naujos lubos ir pradėti dekoravimui paruošiamieji darbai. Lubas sudedant bus pertvarkyta ir apšvietimo sistema.

— Sausio mėn. 20 d. Santa Helena Ligoninėje mirė Juozas Kemėšis 64 metų amžiaus. Sirgo virš dviejų metų, buvo paraližuotas. Palaidotas Vila Mariana kapuose. Šiuose kapuose palaidotas ir pirmas lietuvis karo tremtinys, majoras Urbonas, miręs Brazilijoje 1949 m. gegužės mėn. 22 d.

MOKINIŲ UŽRAŠYMAS

seselių pranciškiečių mokyklon į visus skyrius ir vaikų darželin, bus šį sekmadienį, sausio mėn. 24 d. tuoj po 8:30 val. mišių. Pamokos prasidės 15 d. vasario.

— Sausio mėn. 20 d. būrys moksleivių išvyko pajėrin. į Suarão, keleta dienu paatostogauti. Taip pat išvyko ir kun. K. Miliauskas.

REIKIA SAVU ATOSTOGOMS NAMU.

Kas kart vis daugiau ir lietuvių vyksta pamarin praleisti savaitgalio. Ypač daug lietuvių atostogauja atostogų metu, kai besimokantieji yra laisvi nuo mokslo. Būt labai naudinga, kad kur nors pamarų turėtume savas patalpas, kur nuvykę tikrai galėtume jaustis patogiai tarp savųjų, kur galėtų skambėti ir lietuviška daina ir kur bendrai visa aplinkuma būtų sava. Žinoma tokio pastato išsigijimas, pastatymas bei reikalingos žemės nupirkimas reikalauja nemaža lėšų. Tai galėtų padaryti privati keletos žmonių iniciatyva, arba kuri nors kultūrinė organizacija. Dabar dar kolyr prieinamos kainos žemės sklypų, reiktų rimtai apie pagalvoti. Pamarietis.

MOKSLO METAMS BESIARTINANT.

Už trijų savaitinių pradžios mokyklose prasidės mokslas sulig nustatyta iš anksto tvarka. Prasidės ir lietuvių kalbos pamokos, kurios praėjusiais metais buvo dėstomos keturiose mokyklose. Deja, reikia apgalvoti, kad jomis buvo per mažas lietuvių tėvų susidomėjimas, daug kas į jas ne siuntė savo vaikų. Kai kas bandė kaltę mesti mokykloms ir mokytojams. Tai visai šūvis pro šalį. Ne tiems reikia išmėtinėti ir kaltinti, kurie su pasiankojimu veda šias pamokas, bet tuos tėvus kuriems nei šilta nei šalta dėl lietuviškų pamokų. Tai yra di-

— SKUBIAI reikalingas modeladorius Atlyginimas geras. Kreiptis į rua Venda Nova, 46 V. Zelina.

delės svarbos reikalus. Jei bus apleista priaugančioji karta, bus padarytas neatitaisomas lietuvybei nuostolis. Apie tai plačiai privalėtų kalbėti organizacijos savo susirinkimuose ir ieškoti būdų, kaip galint platesnę propagandą praveisti visuomenės tarpe, raginant tėvus siųsti vaikus į lituanistikos pamokas. Tai yra konkretus ir pats svarbus visų lietuvių, organizuotų ir neorganizuotų, momento uždavins. Pasekmės netruks ateis

— Sausio mėn. 22 d. Vila Zelinoje. av. Zelina 197, mirė Antanas Sadauskas, 58 metų amžiaus.

LAIŠKAI

Angelinai Dirsytei, V. Putvinskiui, El. Šimonytei, F. Feiferiui, El. Rinkevičiūtei, J. Norkui, J. Seliokui, Paulinai Gaižutytei, Berteškienei, F. Girdauskui, Kl. Duboniui kun. Al. Arminui, Pr. Mikuckiui, Al. Boguslauskui, Al. Vinkšnaičiui, J. Seliokui, Al. Ambrozaičiui, H. Valavičiui, Alg. Salužiui, A. Antanaitytei, M. Valeikai, N. Narbutytei, St. Zakarkai, A. Paviloniui.

VOKIETIJA

Lietuviai stiprinas. Muenchenietis lietuvis Donatas Bielskus, sekmingai baigė eiek trotechnikos studijas Stuttgarte Augstojoje Technikos Mokykloje (Technische Hochschule Stuttgart) ir apgynęs diplomą gavo dipl. inž. laipsnį. Dipl. inž. D. Bielskus tik baigęs studijas tuojau gavo konstruktoriaus vietą visam pasauly žinomoj elektros dirbinių firmoje, «Siemens», Stuttgarte. Tai jau trečias lietuvis inžinierius kuris Stuttgarte dirba atsakomą augštą kvalifikaciją darbą vokiečių firmose.

SÃO PAULO POLITINIS JĖGOS JAU ISSIRIKIAVO.

Nors čia pat jau 400 metų miesto jubilėjaus šventė, tačiau politikai visai kitur savo dėmesį jėgas kreipia, susirūpinę kandidatų išrinkimu į gubernatorius.

Į rinkimus politinės partijos eis šitai susigrupavusios: Progresistai eina vieni į rinkiminę kovą išstatę Adhemar de Barros kandidatūrą. Antroji eilė trijų partijų krikščionių demokratų - socialistų ir udenistų (União Democrática Nacional). Šio bloko kandidatas yra Janio Quadros ir prof. Ant. Queiroz Filho.

Trečias koalicinio bloko pagrindą sudaro tralabistai ir socialdemokratai, taip pat perbėgėliai iš progresistų. Kandidatų nepaskelbė. Šiam blokui vadovauja gubernatorius Garcez. Sekantys mėnesiai, ligi spalio bus karštos agitacijos mėnesiai.

— Teismas išaiškino, kad automobilių savininkams imant leidimus, nėra privaloma pirkti «Petrobrax» akcijų. Tai yra priešinga konstitucijai. Niekas negali versti prievarta pirkti kurios nors kompanijos akcijas. Tai būtų vyriausybės kišimasis į privačius žmogaus reikalus bei jo turtą.

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis maudymosi sezonui ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius į Santos poilsui apsisistoti pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobiliu labai patogus, gatvė naujai išgrįsta.

Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

EKSTRAORDINARINIS L.S.B. SUSIRINKIMAS.

Šių metų Vasario mėn. 7 d. 15 val. Mokoje, Rua Lituania 67 šaukiamas visuotinis ekstrordinarinis Lietuvių Sąjungos Brazilijoje narių susirinkimas. Nustatytu laiku neatvykus narių skaičiui, po pusvalandžio šaukiamas kitas susirinkimas, kuris bus laikomas teisėtu, dalyvaujant bet kuriam narių skaičiui.

L.S.B. Valdyba

PAIEŠKO

Stasys Beliūnas gyvenantis Brazilijoje paieško savo dėdes Prano Beliūno, kilusio Rokiškio apskr. Obelių valšė Pakraunių kaimo. Nuo Didžiojo karo gyv. S. Amerikoje. Prašoma atsiliepti šiuo adresu: Caixa Postal, 371 - São Paulo Brasil.

SKUBIAI parduodama mašina OVERLOCK marka «YAMATO». Teirautis: Rua da Primavera, 4 - V. Beloje — Sekmadieniais.

— VILA BELOJE «Mūsų Lietuva» galima gauti Kazlauskio restorane, Verbenas ir Saudades gatvių kampas.

IRMAOS

ESCRITORIO VILA ZELINA

BAUZYS

Registrado no. C: R: C: sob. n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contrat. na Junta Comercial
Distrat. na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balanços
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Casa Sprindys & Cia.

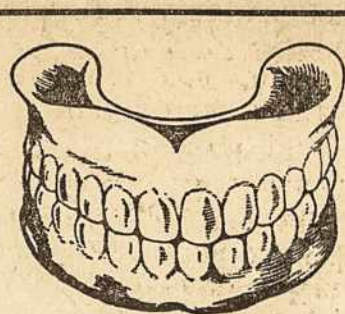
PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečiųfognų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

Dentistas Clínica Dentária Popular "São Judas Tadeu"

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite
Praça São José, 8 - salas 3 e 5
VILA ZELINA
Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA

Sergi? Kreipkis į

Dr. Samuel Lewkowicz

Studijavęs ir baigęs medicinos mokslus Paryžiaus (Sorbonos) universitete ir Brazilijoje, Ligoninės Rotschild, Paryžiuje, gydytojas.

Konsultorija mieste, R. Ribeiro de Lima 454 Tel. 34-7803
Residencija, Rua Prates, 125 Apt. 701 Tel. 36-8469.
Kalba lenkiškai, rusiškai, prancūziškai, vokiškai.

Reikalingas advokatas byloms vesti?

Nieko nelaukdamas kreipkis į

Advokata Decio Farias

Raštinė: R. Santa Teresa, 28, 6-to and. salas 604 ir 605.

(kampas Praça da Sé) Fone: 35-8240 ir 32-0064